

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9" ผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นในกลุ่มอายุของเด็กวัยเรียนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ชานชม สกลธวัฒน์ และคณะ (2530) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจระดับความรู้ ทักษะ การปฏิบัติทางเพศ และการคุมกำเนิดของวัยรุ่น เฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า เยาวชนในปัจจุบันเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เนื่องจากมีสื่อสารมวลชนที่เผยแพร่ได้อย่างแพร่หลายและรวดเร็ว ซึ่งเยาวชนส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การสัมผัสกับสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์มากขึ้น จึงทำให้เยาวชนเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์มากพอสมควร

พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ (2532) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์และการวางแผนครอบครัวของเยาวชนไทย อายุ 15-24 ปี" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานสถานการณ์เรื่องความรู้ และทัศนคติในเรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการปฏิสนธิของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเยาวชนในเขตเมืองจำนวน 202 คน และเยาวชนในชนบท จำนวน 816 คน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านของความรู้ เรื่องอาการของโรคเอดส์นั้น ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเยาวชนที่อาศัยในเมืองและชนบท เยาวชนชายและหญิง เยาวชนที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน เยาวชนที่กำลังเรียนหนังสือและไม่ได้เรียนแล้ว เยาวชนที่ทำงานและที่ยังไม่

ได้ทำงาน กล่าวคือเยาวชนที่อยู่ในชนบทจะไม่ทราบอาการของโรคเอดส์ถึงร้อยละ 55.5 เมื่อเปรียบเทียบกับเยาวชนในเมืองที่ตอบว่าไม่ทราบร้อยละ 46.5 หรือเยาวชนที่มีการศึกษาค่าต่ำกว่า บ.4 จะตอบว่าไม่ทราบอาการของโรคเอดส์เป็นอย่างไรถึงร้อยละ 63.6 ในขณะที่เยาวชนที่จบการศึกษาระดับ ม.4 จะตอบว่าไม่ทราบเพียงร้อยละ 33.3 เท่านั้น เรื่องความรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน คือ เขตที่อยู่อาศัย เพศ อายุ การศึกษา การทำงาน และสถานภาพในการศึกษา ก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ต่อความรู้ว่า โรคเอดส์นั้นติดต่อได้อย่างไร กล่าวคือ เยาวชนที่อยู่ในชนบทจะไม่ทราบว่า โรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร ร้อยละ 19 เยาวชนในเขตเมืองตอบว่า ไม่ทราบเพียงร้อยละ 8.0 เยาวชนที่มีการศึกษาค่าต่ำกว่า บ.4 ตอบว่าไม่ทราบโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไรร้อยละ 27.4 ในขณะที่เยาวชนที่จบการศึกษาระดับ ม.4 ทราบว่าจะป้องกันได้ ครึ่งหนึ่งของเยาวชนเหล่านี้ทราบวิธีป้องกันที่ผิด ๆ หรือไม่ทราบเลย ในการรักษา ร้อยละ 31.8 ตอบว่ารักษาให้หายขาดได้ ร้อยละ 68.2 ตอบได้ถูกต้องว่ารักษาให้หายขาดไม่ได้ ในด้าน พฤติกรรมทางเพศ ร้อยละ 61.1 เคยมีแฟนหรือคนรัก ร้อยละ 17.1 ตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และร้อยละ 4.3 ของเยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี อายุโดยเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16-18 ปี

ส่วนใหญ่เยาวชนเกือบทั้งหมดทราบหรือเคยได้ยินเกี่ยวกับโรคเอดส์ แหล่งข่าวที่สำคัญคือ สื่อมวลชน เยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะทราบเรื่องอาการ เรื่องการติดต่อของโรค เรื่องการป้องกันโรค รวมทั้งการรักษาโรคเอดส์อย่างผิด ๆ หรือไม่ทราบเลย เยาวชนเหล่านี้มีทัศนคติในทางบวก หรือเห็นด้วยกับการที่หนุ่มสาวควรจะเรียนรู้เรื่องวิธีคุมกำเนิด ทราบวิธีที่เหมาะสมเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองหรือชนบทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการทราบอาการของโรคเอดส์ การทราบว่าโรคเอดส์ติดต่อได้อย่างไร เยาวชนชายหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการทราบอาการของโรคเอดส์ การทราบว่าโรคเอดส์นั้นติดต่อได้อย่างไรและทางไหน

วรรณิภา เรื่องสัง (2533) ได้ศึกษาความรู้เรื่อง "โรคเอดส์ของเยาวชนไทย อายุ 15-24 ปี" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชน และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับปัจจัยด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ ทัศนคติ และประสบการณ์ของเยาวชน โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งรับบริการวางแผนครอบครัว

ของเยาวชนไทย จำนวน 1,018 ราย ผลการวิจัยพบว่า เชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาการติดคอ การป้องกัน และดัชนีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แต่ในด้านของเชคที่อยู่อาศัย การพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์กับเพื่อน สถานการณ์การทำงาน หัตสนคติต่อการหัดคนหนุ่มสาวควรมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด ประสิทธิภาพใช้วิธีคุมกำเนิด รวมทั้งประสิทธิภาพคู่วิธีการบีบ และหนังสือบีบ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอาการ การติดคอ การป้องกัน และดัชนีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ดังนั้นเยาวชนที่อยู่ในเชคชนบท เชนคนที่ไม่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์กับเพื่อนเชนคนที่ทำงานแล้ว เชนคนที่ใหม่เห็นด้วยต่อการหัดควรมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด เชนคนที่ใหม่เคยใช้วิธีคุมกำเนิด และเชนคนที่ใหม่เคยคู่วิธีการบีบ และอ่านหนังสือบีบ จะมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ต่ำกว่าเชนคนกลุ่มอื่น ๆ ฉะนั้นจึงควรให้ความสนใจ ให้ความรู้แก่เชนคนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ทุกกลุ่มนี้ให้มากยิ่งขึ้น

สุพิศตร์ วาณิชเสณีและชจิต ชูบัญญัติ (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ หัตสนคติ และพฤติกรรมเชนสัมพันธ์ต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เชคกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ หัตสนคติ และพฤติกรรมทางเชนต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 เชคกรุงเทพมหานคร จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 289 ราย พบว่านักเรียนเคยมีเชนสัมพันธ์ร้อยละ 22.7 โดยมีเชนสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14-16 ปี ร้อยละ 72.0 และเริ่มมีเชนสัมพันธ์อายุน้อยที่สุด คือ 9 ปี นักเรียนเคยมีเชนสัมพันธ์กับเชนเดียวกัน ร้อยละ 6.4 และนักเรียนที่มีเชนสัมพันธ์เคยใช้ถุงยางอนามัยเพียงครั้งหนึ่ง มีนักเรียนใช้ทุกครั้ง ร้อยละ 27.6

ศุภจรี วชิวิวัฒน์ (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ หัตสนคติ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับเรื่องเชนและโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเชคกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ หัตสนคติ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับเรื่องเชนและโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเชคกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน พบว่า นักเรียนชายเคยมีเชนสัมพันธ์ ร้อยละ 53.5 ส่วนใหญ่มีเชนสัมพันธ์กับเบสเมณี ร้อยละ 81.7 รองลงมา มีเชนสัมพันธ์กับคู่อีก ร้อยละ 52.4 นักเรียนที่มีเชนสัมพันธ์เคยป่วยเป็นโรคติดคอทางเชนสัมพันธ์ ร้อยละ 23.7

ศูนย์ระบาศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2534) ได้ศึกษาเรื่อง "การแผ่กระจายความรู้ หัสนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา จังหวัดนครราชสีมา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ หัสนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 392 คน พบว่ามีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้ถูกต้องในเรื่องการติดเชื้อเอดส์โดยการบริจาคเลือด และการป้องกันการติดเชื้อเอดส์โดยการใส่ถุงยางอนามัยร่วมเพศเป็นบางครั้ง มีหัสนคติที่ซึ่งไม่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์ คือ นักเรียนชายเคยเที่ยวเสเพลในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาร้อยละ 28.3 เคยใส่ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งร้อยละ 36.1 และมาใช้เลขร้อยละ 11.3 เคยร่วมเพศกับหญิงที่ไม่ใช่เสเพลในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาร้อยละ 30.8 เคยใส่ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งร้อยละ 35.2 และมาใช้เลขร้อยละ 44.0 ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงพบว่า เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายร้อยละ 2.4 เคยฝ่ายชายที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยใส่ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งร้อยละ 31.3 และมาใช้เลขร้อยละ 37.5

ศิริวรรณ หาญวีรกุล (2534) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ หัสนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ หัสนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามตัวแปรเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 450 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีความรู้ดีกว่านักศึกษาหญิง ในด้านหัสนคติ พบว่า นักศึกษามีหัสนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับที่นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีหัสนคติไม่แตกต่างกัน และด้านการปฏิบัติ พบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี

อังสนา บุญธรรม (2535) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตชนบทกับเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง เขตเมืองกับเขตชนบท และศึกษาปัจจัยเสี่ยง

ที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา 1,752 คน เป็นนักเรียนเขตชนบท 887 คนและนักเรียนเขตเมือง 865 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 849 คน นักเรียนหญิง 903 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชายในเขตชนบทและนักเรียนชายในเขตเมืองเคยมีความสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีร้อยละ 51.72 และร้อยละ 64.89 ตามลำดับ และมีจำนวนร้อยละ 12.9 ร้อยละ 22.6 ของนักเรียนชายในชนบทและเขตเมืองที่มีความสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน พบว่ามีนักเรียนชายเขตชนบทและเขตเมืองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมากกว่า 2 คนขึ้นไปร้อยละ 1.7 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ สำหรับนักเรียนหญิงพบว่าร้อยละ 71.4 ของนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์โดยนักเรียนหญิงในเขตเมือง มีร้อยละ 80.0 นักเรียนหญิงเขตชนบทมีร้อยละ 50.0 และในการมีเพศสัมพันธ์นั้นนักเรียนหญิงร้อยละ 100 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทมีเพศสัมพันธ์โดยฝ่ายชายมาซึ่งดูขงางอนามัย

อรุณี เจษฎาวิสูทธิ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาและ เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ตามตัวแปร เพศ และสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 400 คน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี นักศึกษาชายและนักศึกษามีความรู้ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษาและวิชาเอกพลศึกษามีความรู้แตกต่างกัน โดยนักศึกษาวีชาเอกสุขศึกษามีความรู้ดีกว่านักศึกษาวีชาเอกพลศึกษา ด้านทัศนคติ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษาหญิงมีทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ดี นักศึกษาชายและนักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกัน โดยนักศึกษามีทัศนคติดีกว่านักศึกษาชาย ด้านการปฏิบัติ นักศึกษาชายและนักศึกษามีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี นักศึกษาวีชาเอกสุขศึกษาและวิชาเอกพลศึกษามีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี

ภูงศ์ วีรพลินและคณะ (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดต่อเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดแพร่ 2535" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

โดยการศึกษาความรู้และทัศนคติการปฏิบัติตัวของนักเรียน จำนวน 2,919 คน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความรู้ นักเรียนมีความรู้เรื่องการติดต่อของโรค, ก้อนแต่งงานคู่สมรสควรตรวจเลือด ร้อยละ 73.21 ด้านทัศนคติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติ ร้อยละ 60.91 ด้านการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการมีประสบการณ์ทางเพศ พบว่า ร้อยละ 26.70 เคยมีประสบการณ์ทางเพศ และร้อยละ 46.68 มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 15 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 39.60 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์มีการใช้บางครั้งเพียง ร้อยละ 11.60 ใช้ทุกครั้งและนำใส่เลข ร้อยละ 9.00 แหล่งความรู้ คนแนะนำและเรื่องราวต่าง ๆ ในเรื่องเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 42.75 ได้รับจากเอกสารเพื่อการเผยแพร่ รองลงมาจากรโทรทัศน์ และ เมื่อต้องการข้อคิดเห็นในเรื่อง เพศสัมพันธ์จะคุยกับเพื่อนสนิท ร้อยละ 24.04 รองลงมา คือ คุยกับแม่ ร้อยละ 16.24 และนำรู้จะคุยกับใคร ร้อยละ 9.76

ทิพา ต่อสกุลแก้วและคณะ (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ประสิทธิผลคู่มือการให้ความรู้โรคเอดส์ในเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนบรรพตพิสัย-พิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของคู่มือการให้ความรู้โรคเอดส์ต่อความรู้ และการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบรรพตพิสัยพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 130 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเอดส์ หลังการได้รับคู่มือดีกว่าก่อนได้รับคู่มือความรู้โรคเอดส์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

พรชัย, เดสมอนด์ และคูกูลคา (Price, Desmond and Kukulka, 1985) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความเข้าใจ และไม่เข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษา" (High school students perceptions and misperceptions of AIDS) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงความรู้ ความเชื่อ และแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน โดยศึกษาจากนักเรียนจำนวน 250 คน เป็นนักเรียนชาย 118 คน นักเรียนหญิง 132 คน นักเรียนมีอายุระหว่าง 16-19 ปี พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้างจำกัดนักเรียนชายมีความรู้เรื่อง เอดส์มากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้ลึกถึงรายละเอียดเกี่ยวกับ

โรคเอดส์ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักเรียนได้รับเกี่ยวกับโรคเอดส์ คือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสือ วารสารและวิทยุ ส่วนโรงเรียนเป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยที่สุด

จากการรายงานของศูนย์ประชากรศาสตร์ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. (Center for population options Washington. D.C., 1988) เรื่อง "ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นกับเอดส์ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี." (D.C. Teenagers and AIDS: knowledge attitudes and behaviors) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นเกี่ยวกับโรคเอดส์ สรุปได้ว่า มีรายงานว่าวัยรุ่นเป็นเอดส์มากถึงร้อยละ 1.0 เนื่องจากการหาประสบการณ์ทางเพศกับยาเสพติด และมีแนวโน้มจะมีอัตราเสี่ยงสูง จากการสัมผัสและติดต่อกับไวรัสซึ่งเป็นสาเหตุของการติดเชื้อโรคเอดส์ จากการศึกษาวัยรุ่นผิวตาสีดำ อายุ 14-17 ปี โดยการสัมภาษณ์ 2 ชั่วโมง พบว่า

1. วัยรุ่นรู้ดีเกี่ยวกับเอดส์ และการแพร่เชื้อ HIV
2. ส่วนใหญ่ไม่รู้สึกรู้สึกว่าตนเองเสี่ยงต่อการสัมผัสกับเชื้อ HIV จึงไม่เปลี่ยนพฤติกรรม

อังเดร และ บอร์แมน (Andre and Bormann, 1988). ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ของความรับผิดชอบเกี่ยวกับเพศ ต่อความรู้เกี่ยวกับเอดส์ในนักเรียนมัธยมศึกษา" (The relationship of sexual responsibility to knowledge of acquired immuno-deficiency syndrome among high school students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบทางเพศ กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ของเยาวชน โดยศึกษาในนักเรียนชาย 41 คน และนักเรียนหญิง 45 คน โดยการให้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบเกี่ยวกับเพศกับความรู้เกี่ยวกับเอดส์ของของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบมากกว่านักเรียนชายและมีช่องว่างระหว่างความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับโรคเอดส์ นักเรียนรู้ว่ามีการแพร่และการเสี่ยงมากกว่าการรักษา จึงต้องให้การศึกษแก่วัยรุ่นให้มากขึ้น ทั้งทางด้านพฤติกรรม อารมณ์และบุคลิก

บัลลีย์ (Balsley, 1989) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความรู้ ความเชื่อ และการเลือกปฏิบัติพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนระดับ 10 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตเมือง" (A survey of knowledge, beliefs, and selected behavioral practices related to acquired immunodeficiency syndrome among urban 10th grade public high school students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเชื่อ และการเลือกพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมทางเพศที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนระดับ 10 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 34 แห่ง ในฟิลาเดลเฟีย ปรากฏว่าจากโรงเรียน 33 แห่ง (ร้อยละ 97) มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม 1,513 คน พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 91.0 ทราบว่าโรคเอดส์สามารถติดต่อกันได้โดยการใช้เข็มและกระบอกฉีดยาร่วมกันร้อยละ 93.0 ทราบว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้จากการร่วมเพศโดยไม่ป้องกัน และร้อยละ 86.5 ทราบว่าติดต่อกันได้จากมารดาที่เป็นโรคเอดส์ ยังมีนักเรียนจำนวนมากได้รับข่าวสารที่ผิดถูกต้อง และมีทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับการติดเชื้อ HIV ทางการติดต่ออื่น ๆ จากการวิจัยพบอีกว่าในด้านความรู้ นักเรียนหญิงมีความรู้ที่ถูกต้องมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนผิวขาวมีความรู้มากกว่านักเรียนผิวดำ เมื่อพิจารณาถึงความเชื่อก็พบว่านักเรียนหญิงมีความเชื่อมากกว่านักเรียนชาย ในเรื่องที่ว่านักเรียนที่เป็นโรคเอดส์มีสิทธิ์ที่จะไปโรงเรียน และนักเรียนหญิงยังมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่เป็นโรคเอดส์มากกว่านักเรียนชายอีกด้วย นักเรียนจากแถบเอเชียให้ความสนใจต่อการเรียนรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยมาก นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนร้อยละ 65.0 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว นักเรียนกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วนั้น ร้อยละ 36.0 มีคู่นอนตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป และนักเรียนร้อยละ 74.0 มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกก่อนอายุ 15 ปี นักเรียนกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วนี้ ร้อยละ 68.0 ตอบว่า พวกเขาใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 4.8 (นักเรียน 68 คน) ตอบว่า พวกเขาใช้ยาเสพติดชนิดฉีดอีกด้วย

กู๊ดแมน และโคฮอลล์ (Goodman and Cohall, 1989) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติ ความเชื่อและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ของวัยรุ่นในเมืองนิวยอร์ก" (Acquired immunodeficiency syndrome and adolescents : knowledge, attitudes, beliefs and behaviors in a New York City adolescent minority population) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ของวัยรุ่นโดยสำรวจในกลุ่มวัยรุ่นเมืองนิวยอร์ก จำนวน 196 คน เป็น

เพศชาย 100 คน เพศหญิง 96 คน พบว่า วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 58.0 โดย ร้อยละ 12.0 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ร้อยละ 25.0 เคยมีเพศสัมพันธ์ทางปาก ร้อยละ 8.0 เคยมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับ โรคเอดส์ในระดับที่ดีแต่ยังมีความเข้าใจผิดในบางประเด็นเกี่ยวกับการติดต่อของโรค คือ มี ร้อยละ 52.0 ที่เชื่อว่าการทำให้เลือดสามารถติดเชื้อโรคเอดส์ได้และในด้านพฤติกรรม ร้อยละ 39.0 ตอบว่าจะเปลี่ยนพฤติกรรมภายใน 6 เดือน เนื่องจากการตระหนักถึงอันตรายของ โรคเอดส์

ออร์, วิลแบรนด์ท์ และแบรค (Orr, Wilbrandt and Brack, 1989) ได้ทำ การศึกษาเรื่อง "การรายงานพฤติกรรมทางเพศด้วยตนเองในหมู่ของนักเรียนวัยรุ่น" (Reported sexual behaviors and self-esteem among adolescents) โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศโดยวิธีคอนแบบสอบถามและวิธีบันทึกด้วยตนเอง ของนักเรียนไฮสคูล ระดับ 7, 8 และ 9 จำนวน 677 คน ร้อยละ 50.0 เป็นเพศชาย กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 12-16 ปี โดยเฉลี่ยมีอายุ 13.6 ปี จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 55.5 เคยมีเพศสัมพันธ์และมีร้อยละ 7.0 มีเพศสัมพันธ์ในอาทิตย์ที่ผ่านมา เพศชาย เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 70.0 ในขณะที่เพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 41.0 โดยที่ประสพ- การณ์ทางเพศจะเพิ่มขึ้นตามอายุ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า ร้อยละ 8.0 เคยป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า คนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ระดับมากมีความสัมพันธ์กับการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

คิปเค้, ฟุตเตอร์แมน และฮีน (Kipke, Futterman and Hein, 1990) ได้ รวบรวมการศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา (HIV infec- tion and AIDS during adolescence) จากการศึกษาต่าง ๆ พบว่าในเพศชาย เคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณร้อยละ 60.0 ในเพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณร้อยละ 50.0 โดยเฉลี่ยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี มีบางการศึกษา พบว่า อายุต่ำสุดของการ มีเพศสัมพันธ์เฉพาะในเขตเมืองเท่ากับ 12 ปี สำหรับการร่วมเพศทางทวารหนัก พบว่า มี อยู่ร้อยละ 10-26 ในเพศชาย ร้อยละ 39 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงมากกว่า 2 คน ภายใน 1 ปี และเพศหญิง ร้อยละ 17 เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายมากกว่า 2 คน ภายใน 1 ปี

เบเกอร์ และมอสแมน (Baker and Mossman, 1991) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ภาวะเสี่ยงที่สำคัญต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนหญิงในโรงพยาบาลจิตเวช" (Potential HIV exposure in psychiatrically hospitalized adolescent girls) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภาวะเสี่ยงที่สำคัญต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนหญิงในโรงพยาบาลจิตเวช จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเด็กหญิงอายุระหว่าง 12-17 ปี จากโรงพยาบาลจิตเวชจำนวน 23 แห่ง ซึ่งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV สูง พบว่า ร้อยละ 57.0 ของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงสูง เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์และได้รับเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ยาและการรักษาโรคที่ผิดวิธี

ซีเกล และคณะ (Siegel and others, 1991) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมือง" (AIDS knowledge, attitudes, and behavior among inner city, junior high school students) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ระดับ ในเขตเมือง จำนวน 1,967 คน อายุเฉลี่ย 11-16 ปี ร้อยละ 48.0 เป็นชาย ร้อยละ 33.0 เป็นชาวเอเชีย ร้อยละ 31.0 เป็นอัฟริกัน-อเมริกา ร้อยละ 24.0 เป็นชาวลาติน และ ร้อยละ 5.0 เป็นชาวผิวขาว ชาวอัฟริกัน-อเมริกา มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่าชาวเอเชีย ลาตินและชาวผิวขาว เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการได้รับการสอนเกี่ยวกับโรคเอดส์ในโรงเรียน ซึ่งนักเรียนยังมีความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับสาเหตุและการติดต่อของโรคเอดส์โดยเชื่อว่า นักเรียนที่เป็นโรคเอดส์ไม่ควรเรียนร่วมโรงเรียนเดียวกับนักเรียนปกติ นักเรียนบางส่วนมีพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ ดื่มเหล้าและใช้ยาเสพติด ผลจากรายงานพบว่า ผู้ชายมีความเสี่ยงสูงกว่าผู้หญิง ด้านเพศสัมพันธ์มีความเชื่อว่าควรใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกันโรคเอดส์ แสดงให้เห็นว่าควรมีการให้ความรู้ในเรื่องอันตรายและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์แก่นักเรียน

ชอว์ (Shaw, 1992) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การวัดความรู้ ทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนมัธยมเซเว่นเดย์ แอดเวนทิสต์ ในเรื่องโรคเอดส์" (The measurement of knowledge and attitude levels of Seventh-day Adventist high

school students regarding acquired immunodeficiency syndrome) โดย
มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน จากโรงเรียนมัธยม
เซเว่นเคย์ แอควาเวทิสต์ จาก 3 แห่ง คือ ฮาวาย, อลาสก้าและแคนาดา กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักเรียน จำนวน 387 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับ
ปานกลาง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้ไม่แตกต่างกัน ด้านทัศนคติ พบว่า นักเรียน
มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนมีทัศนคติแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติดีกว่า
นักเรียนชาย

เพทรี (Petri, 1993) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วย
สอนเรื่อง เอช ไอ วี และเอดส์ ที่มีผลต่อความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนเกรด 9-
10 ในมลรัฐอินดีแอนา" (The effects of theory-based computer-assisted
instruction on HIV/AIDS related knowledge, attitudes, and behavioral
intentions of ninth and tenth-grade students in Indiana) โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการให้ความรู้ ทัศนคติ
และพฤติกรรมการปฏิบัติของนักเรียนโดยการใช้ทฤษฎีพื้นฐานของความเชื่อทางด้านสุขภาพ ให้
ความรู้และข้อมูลข่าวสารทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 190 คน แบ่งเป็นกลุ่ม
ควบคุมและกลุ่มทดลอง ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการทดสอบ และกลุ่ม
ทดลองมีความรู้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า เยาวชนวัยเรียน
ระดับมัธยมศึกษา มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และส่วนมากมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี
เกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความรู้อยู่ในเกณฑ์
ขั้นต่ำ และมีความรู้ที่ผิด ๆ โดยนักเรียนในเขตชนบทมีความรู้น้อยกว่านักเรียนในเขตเมือง
นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อคนเป็นโรคเอดส์ และมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ คือ
เคยมีการใช้ยาเสพติดชนิดฉีด มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน ทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ
รวมทั้งมีเพศสัมพันธ์ทั้งทางปาก และทางทวารหนักร่วมด้วย และในการมีเพศสัมพันธ์นั้นส่วน
มากไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย ในด้านข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ พบว่า นักเรียนได้รับข่าวสาร

มากที่สุดจากสื่อมวลชน และมีความต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ จากทางโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัย จะเห็นว่า เยาวชนในวัยเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ยังมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์สูง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยในเรื่องนี้ เพื่อเป็นแนวทางการเสริมสร้างความรู้ ทัศนคติที่ดีและลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนต่อไป